

РЕШЕНИЕ

№ 23

гр. Враца, 10.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВРАЦА, V НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на десети януари през две хиляди двадесет и втора годИ. в следния състав:

Председател: Стела П. Колчева

при участието на секретаря Бойка Сп. Стефанова
като разгледа докладваното от Стела П. Колчева Административно
наказателно дело № 20211420200943 по описа за 2021 годИ.

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и сл.от ЗАНН. Образувано е по жалба на Р. Г. С. от гр.Враца против НП№РД-05-11-ДОЗ-025/27.08.2021 г. на Директора на РЗИ-Враца, с което на основание чл.209а, ал.1 ЗЗдр., в качеството му на управител на ресторант-механа „Вестител“-Враца, му е наложено административно наказание глоба в размер на 300.00 лв. за извършено нарушение на т.6 от Заповед №РД-01-132/26.02.21 г. на Министъра на здравеопазването и т.6 от Заповед №РД-01-63/09.03.21 г. на Заместник- директора на РЗИ-Враца, вр.чл.63, ал.4 и ал.7 ЗЗдр. В жалбата, поддържана и в съдебно заседание, се релевират оплаквания за незаконосъобразност и необоснованост на атакуваното постановление, поради недоказаност на вмененото нарушение и неговото авторство, с искане за отмяната му на това основание.

Ответната страна чрез упълномощен процесуален представител, на свой ред поддържа становище за неоснователност на жалбата и законосъобразност на издаденото НП, със съответно искане за цялостното му потвърждаване.

След като взе предвид доводите и възраженията на страните и извърши преценка и анализ на събраните по делото доказателства, съдът намира за

установено следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от активно легитимирано лице в законово установения срок по чл.59, ал.2 ЗАНН. Разгледана по същество жалбата е основателна, при следните съображения:

На 13.03.21 г. била извършена проверка на заведение за хранене и развлечения –ресторант-механа „Вестител“, находящ се в гр.Враца, м.„Лицето“, стопанисвано от „Европа-древност, настояще и бъдеще“ЕООД-Враца по повод спазване на обявените в страната противоепидемични проверки. Проверката била извършена от съвместен екип, включващ служители на различни компетентни органи-РУ-Враца, Инспекторат към ОбщИ.-Враца и РЗИ-Враца, в т.ч. свидетелките И. Д. и В. В.-инспектори в РЗИ-Враца.

Според дадените в с.з. показания на въпросните две свидетелки, при пристигането им на място, проверяващите били посрещнати от настоящия жалбоподател, който устно се представил за управител на заведението, оказал им съдействие за проверката и ги въвел в заведението, като от целия проверяващ екип, в заведението влезли само двете свидетелки-служители на РЗИ-Враца и един полицейски служител. При влизането им в заведението, двете свидетелки „с просто око“ преценили, че заведението е пълно, има повече от 6 човека на маса и не се спазва дистанция между клиентите и масите. По нататък в показанията си, двете свидетелки добросъвестно признават, че за да не бъдат притеснявани клиентите в заведението, проверяващите не са извършили никакво фактическо преброяване и/или измерване на брой посетители, брой маси, физическо отстояние между тях и др. В предоставено им от жалбоподателя отделно помещение в заведението, двете свидетелки съставили констативен протокол за проверка, изцяло на база собствените им субективни преценки за пълнота на заведението, както и на подадени им от жалбоподателя устни данни за това, че според резервациите в обекта има около 80 човека. Във въпросния констативен протокол за проверка №КД-03-433/13.03.21 г.е отразено, че в обекта „...не е спазено изискването до 30% от капацитета и до 6 човека на маса, съгл.т.6 от Заповед№РД-01-63/09.03.21 г. на Директора на РЗИ-Враца и т.6 от Заповед №РД-01-132/26.02.21 г. В момента на проверката по данни на управителя-капацитетът на заведението е 180 места.В момента на проверката в ресторант-

механа „Вестител има около 80 човека. На масите са повече от шест души...Така констатираното нарушение е извършено от лицето Р. Г. С.-на длъжност управител на ресторант-механа“Вестител“. Констативният протокол е бил връчен на жалбоподателя на място, с указания да се яви на 17.03.21 г. в РЗИ-Враца за съставяне на АУАН.

Въз основа на горепосочения констативен протокол и след извършена допълнителна справка в публичния национален регистър, според която провереното заведение е „с капацитет 50 места, категория 2, с актуално удостоверение за категория №1051...“, на 17.03.21 г. в присъствие на жалбоподателя му бил съставен АУАН№0025/17.03.21 г. за „нарушение на т.6 от заповед №РД-01-132/26.02.21 г. на министъра на здравеопазването и т.6 от Заповед №РД-01-63/09.03.21 г. на РЗИ-Враца“. Откъм фактически обстоятелства спрямо така посоченото юридическо административно обвинение, в АУАН е посочено, че при процесната проверка, извършена на 13.03.21 г. „в присъствие на Р.С., изпълнявайки служебните си задължения като управител на ресторант-механа „Вестител“, е констатирано, че „...има 80 човека в ресторанта.Документ удостоверяващ капацитета на обекта не е представен от управителя...Хората в ресторанта бяха настанени по-повече от шест човека на маса.Не е спазена дистанцията от 1.5 метра между масите в заведението.“.

Последвало е издаването на обжалваното НП, с което при идентично српмяо АУАН словесно и цифрово описание на вмененото нарушение, на жалбоподателя е наложена административна глоба в размер на 300.00 лв., на основание чл.209а, ал.1 ЗЗдр. В НП допълнително е пояснено, че „Отговорен за даденото нарушение е лицето Р.С..., който е управител на ресторант-механа „Вестител“..., като лицето е допуснало наличието на 80 човека в обекта при капацитет от 50 места на същия, като са настанени повече от шест човека на маса и не е спазена необходимата дистанция от 1.5 м. между масите в ресторанта...“.

Така изложените до тук фактически положения, свързани с хронологията на събитията откъм време, място, законен повод и извършване на порверка на място от служителите на РЗИ-Враца и констатациите от тази проверка, свързани с последващо съставени по ЗЗдр. актове от компетентните длъжностни лица, в конкретния казус не са спорни между страните и се

установяват безпротиворечиво от свидетелските показания на И.Д. и В.В., цитираните констативен протокол за проверка и останалите писмени материали от приложената административно-наказателна преписка. В частта относно конкретния начин на извършване на проверката, горепосочените доказателствени източници добре кореспондират и съответстват и на показанията на ангажираните от самия жалбоподател свидетелски показания на свидетелите Евг.М./клиент на заведението към момента на проверката/ и на Г.С. /баща на жалбоподателя и очевидец на проверката/.

В останалата им част, показанията на последните двама свидетели влизат в остро и съществено противоречие със залегналите в протокола за проверка констатации /но не и с дадените в с.з. показания на двете свидетелки извършили проверката/, относно фактите за брой налични в заведението клиенти, брой маси, разположение на клиентите по масите и разстояние между тях, като и двамата твърдят /обобщено/, че всички действащи към момента на проверката противоепидемични мерки са били спазени и в заведението не е имало повече от 6 маси, с максимум от по 6 човека на маса, спазване на отстояние между тях и др.

Едновременно с горното, по делото няма никакви данни и представени надлежни доказателства от страна на АНО/в чиято тежест е това/, че жалбоподателят Р.С.към момента на проверката е бил управител на проверяваното заведение. Същевременно, според извършената от съда служебна справка в публичния и общодостъпен Търговски регистър на ЮЛ към АВп., към инкриминираната дата настоящият жалбоподател Р.С.е бил управител и законен представител на ЮЛ-„Европа-древност, настояще и бъдеще“ЕООД-Враца, стопанисващо процесното заведение за хранене-ресторант-механа „Вестител“-Враца. Същевременно и все според извършената от съда допълнително служебна справка в другия публичен и общодостъпен национален регистър на категоризираните заведения за хранене и развлечения към АТ, към момента на процесната проверка проверения обект „ресторант-механа „вестител“,гр.Враца е притежавало валидна категоризация с №366/07.03.17 г., валидна до 07.03.22 г. / а не както е посочено в констативния протокол за проверка, АУАН и НП с №1051 без дата/, с капацитет 150 места.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна

страна следното:

Посочената в процесното НП санкционна разпоредба на чл.209а, ал.1 ЗЗдр./ в релевантната ѝ редакция/, предвижда административно-наказателна отговорност за този „който наруши или не изпълни въведени от Министъра на здравеопазването или Директор на РЗИ противоепидемични мерки по чл.63, ал.4 или ал.7..., освен ако деянието не съставлява престъпление...“. Предвидената отговорност е под формата на глоба, т.е. само за физическо лице- в размер от 300.00 до 1000.00 лв. Отговорност за юридически лица и ЕТ извършили същото нарушение, съгласно чл.83 ЗАНН е предвидена изрично в следващата алинея 2-ра на чл.209а ЗЗдр.-имуществена санкция в размер от 500.00 лв. до 2000.00 лв.

Същевременно в процесните АУАН и НП като нарушени са посочени едновременно т.6 от Заповед №РД-01-132/26.02.21 г. на Министъра на здравеопазването и т.6 от друга Заповед №РД-01-63/09.03.21 г. на директора на РЗИ-Враца:

Според първата, която всъщност изменя друга предходна, конкретно индивидуализирана заповед в т.11, се предвижда, че „посещенията в заведения за хранене и развлечения „...се допускат при използване на не повече от 50% от капацитета им, и не повече от 6 човека на маса....“. Въпросната заповед в релевантната ѝ част е издадена на основание чл.63, ал.4 ЗЗдр. В относимата редакция на тази разпоредба „ при обявена извънредна епидемична обстановка, министърът на здравеопазването въвежда със заповед временни противоепидемични мерки по предложение на главния здравен инспектор за територията на страната или за отделни области.“, а според ал.6 на чл.63 ЗЗдр. /в релевантната ѝ редакция/- „мерките по ал.4 може да включват ... и временно спиране или ограничаване на експлоатация или режима на работа на обекти с обществено предназначение и/или др.обекти или услуги, предоставени на гражданите.“.

Според т.6 от втората посочена в АУАН и в НП заповед на Директор на РЗИ-Враца, се предвижда, че „регистрираните заведения и ресторанти продължават да изпълняват въведените до момента противоепидемични мерки при 30% от капацитета и до 6 човека на маса“.Според посоченото в заповедта/в титулната ѝ част/, същата въвежда допълнителни временни противоепидемични мерки за период от 1 месец, считано от „00.00. ч. на

11.03.21 г.“, в т. ч. и тези по цитираната т.6, на множество правни основания, в т.ч. и това по чл.63, ал.7 ЗЗдр, свързано със съгласуване със главния здравен инспектор за територията на обл.Враца.Съгласно чл.63, ал.7 ЗЗдр. /в относимата й редакция/, временни противоепидемични мерки по ал.4 могат да се въвеждат и със заповед на директора на съответната РЗИ, съгласувано с главния държавен инспектор за територията на отделна област, общИ. или населено място.

Съгласно чл.63, ал.11 ЗЗдр./в относимата й редакция/, заповедите по чл.63, ал.4 и ал.7 ЗЗдр. са общи административни актове, които се издават по реда на чл.73 АПК, публикуват се на страниците на МЗ, съответно на РЗИ и подлежат на предварително изпълнение.

При така изложените предварителни правни уточнения относно релевантната нормативна уредба, във връзка с изложените фактически положения и доказателствен анализ на наличния по делото доказателствен материал, настоящият съдебен състав намира, че обжалваното НП е незаконосъобразно и необосновано и за това подлежи на цялостна отмяна, при следните съображения:

В АУАН и НП са посочени като едновременно нарушени две разпоредби -точки 6-ти от две различни заповеди, представляващи общи административни актове, издадени от различни компетентни органи, на различно правно основание и при конкуриращо се действие откъм време и място на приложение и най-вече на съдържание на въвежданите с тях противоепидемични мерки откъм конкретни видове ограничения и забрани. В случая двете цитирани точки от двете заповеди, съвпадат по съдържание единствено в частта на изискването за „не повече“/“до шест човека на маса“, но не относно и относно капацитета на работа на заведенията, който в едната заповед е дефиниран като ограничения на посещенията в заведения за хранене и развлечение „при използване на не повече от 50% от капацитета им“, а във втората заповед като „продължение на изпълнението на въведените до момента противоепидемични мерки при 30% от капацитета“.Същевременно и в двете разпоредби не се съдържа каквото и да е изискване относно спазването на дистанция и отстояние от масите от 1.5 м., каквото фактически е описано и вменено като следваща част от нарушението в процесните АУАН и НП.При това положение същите се явяват изначално

незаконосъобразни в процесуален аспект, като издадени в нарушение на чл.42, ал.1, т.3, т.4 и т.5, съответно на чл.57, ал.1, т.5 и т.6 ЗАНН, изискващи ясно, изчерпателно и недвусмислено описание на нарушението със съответните му обективни и субективни признаци, точно и коректна негова правна квалификация и най-вече - съответствие между фактическото и юридическо обвинение, очертаващи рамките на защита на санкционираното лице.

На следващо място, по делото безспорно се установиха единствено фактите относно извършването на проверка в процесното заведение, законният повод и начин на извършването ѝ, но не и тези включени в предмета на доказване откъм наличие на конкретни обективни параметри на вмененото нарушение. Установи се, че заложените в констативния протокол за проверка фактически констатации, впоследствие възпроизведени и в процесните АУАН и НП, в частта за „нарушени изисквания“ относно работата на заведението, всъщност не почиват на конкретни обективни данни, изведени чрез непосредствен физически оглед, преброяване, измерване и т.н., а на изцяло субективни преценки и възприятия на двете проверяващи свидетелки „с просто око“ относно ситуацията в проверяваното заведение. Установи се и че освен тези им субективни преценки, двете свидетелки изцяло са се „доверили“ на дадените им на място устни обяснения на жалбоподателя по време на проверката. Тук е мястото изрично да се напомни, че доказателствения процес по наказателни производства/в т.ч. и административно –наказателни/ е различен от тези по ГПК и АПК и е строго подчинен на правилата на НПК, вр.ЗАНН, включващи /обобщено/- изначална презумция за невиновност на обвиненото лице; принципа за непосредственост при събиране на доказателства; принципа за „постигане на обективната истина.“ чрез едновременно събиране на оневителни и оправдаващи доказателства; правилото за липса на предварително установена сила и доказателствена стойност на налични доказателства, извън предвидените в НПК ограничения; правилото, че осъдителните актове /“присъдата“/, не могат да почиват на предположения или само на „самопризнания“, дадени от подведеното под отговорност лице и др. В този смисъл обжалваното НП се явява напълно необосновано, при липса на надлежно доказване на обвинителната теза откъм изложени в АУАН и НП фактически и юридически рамки на обвинението, свързани с неспазване и нарушаване на въведените в

страната, съответно на територията на обл.Враца ограничения за работа и функциониране на заведенията за хранене и развлечения.

На последно място, по делото безспорно се установи единствено, че настоящият жалбоподател има качество на управител и законен представител на ЮЛ, стопанисващо провереното заведение. Надлежни доказателства за това, че същият има качество на управител на самото заведение /напр.трудов договор, длъжностна характеристика и др./, в каквото именно качество е и ангажирана личната му отговорност по чл.209а, ал.1 ЗЗдр., не са представени по делото. Отделно от това и според изложеното в НП, тази му лична отговорност в случая е ангажирана не за пряко и непосредствено извършителство, а за допустителство, каквото чл.209а, ал.1 ЗЗдр. не включва. При тези съображения обжалваното НП се явява издадено в нарушение на чл.10 ЗАНН, което е и следващо самостоятелно основание за отмяната му. Ако са имали някакви съмнения и затруднения за установяване на конкретно физическо лице, отговорно за извършване на вмененото нарушение, то актосъставителя и АНО е следвало да ангажират отговорността на самото ЮЛ, стопанисващо заведението, съгласно чл.209а, ал.2 ЗАНН.

При този изход на делото, искането на жалбоподателя за присъждане на направени в съдебното производство разноски за адвокатска защита е основателно и следва да бъде уважено в пълния предявен размер от 400.00 лв., което е и минимално предвидения по чл.7, ал.2, т.1, вр.чл.18, ал.2 НМРАВ.

Водим от всичко гореизложено и на основание чл.63 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ НП№ РД-05-11-ДОЗ-025/27.08.2021 г. на Директора на РЗИ-Враца, с което на Р. Г. С. от гр.Враца, с ЕГН:***** е наложено административно наказание -глоба в размер на 300.00 лв., на основание чл.209а, ал.1 ЗЗдр.

ОСЪЖДА РЗИ-Враца ДА ЗАПЛАТИ на Р. Г. С. от гр.Враца, с ЕГН:***** разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 400.00 лв.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд-Враца в 14-дневен срок от уведомяването на страните за неговото изготвяне.

Съдия при Районен съд – Враца: _____